ВІСТНИК
ПЕРЕМИСКОЇ ЕПАРХИЇ.

Рік 1915. Видано 24. листопада Ч. VII.

Ч. 31.

Ч. 2485. Дальші розпорядженя о духовної юрисдикциї в зглядом осіб військових.

Вис. ц. к. Намісництво рескриптом з дня 22. вересня 1915. Ч. Va. 99530 зауділило сюди слідуюче розпорядженє ц. к. Міністерства оборони краєвої з дня 25. липня 1915. Деп. VII. Ч. 10896:

„Anlässlich vorgekommener Fälle, dass die Eheamtshandlungen der beim k. u. k. Heere eingeteilten oder in Dienstesverwendung stehenden Landwehr, Landsturm- oder Gendarmeriepersonen, die sich bei einem Heerestruppen- oder Ersatzkörper im Hinderlande, beziehungsweise als Kranke oder Verwundete in einer Sanitätsanstalt **ohne eigene** Militärseelsorge befinden, von der Zivilgeistlichkeit behandelt wurden, ohne die in der „Dienstvorschrift für die Militärgeistlichkeit“ (Dienstbuch A — 16, c, Punkte 116—118) begründete Ermächtigung, beziehungsweise Delegation der zuständigen militärgeistlichen Seelsorge einzuholen, wird darauf hingewiesen, dass für die geistliche Jurisdiktionszuständigkeit nicht das persönliche Dienstpflichtverhältnis, sondern die Einteilung des Dienstpflichtigen massgebend ist.

Zur Behebung von Zweifeln wird daher im Einvernehmen mit dem k. u. k. Kriegsministerium verfügt:

„Die beim k. u. k. Heere in Dienstverwendung stehenden oder eingeteilten k. k. Landwehr-, Landsturm- und Gendarmeriepersonen unterstehen auch in den Anstalten der

freiwilligen Sanitätspflege ohne eigene Militärseelsorge und in öffentlichen oder privaten Zivilspitälern der militärgeistlichen Jurisdiktion."

Hiedurch wird der Punkt 6 des hierstelligen Erlasses vom 27. Februar 1915, Dep. VII, Nr. 1591 ergänzt.

Ergeht an alle politischen Landesstellen zur entsprechenden Verlautbarung, dann zur Kenntnis an das k. u. k. Kriegsministerium, K. M. (Marinesektion) k. k. Ministerium des Innern, k. k. Ministerium für Kultus und Unterricht, k. k. Justizministerium, fürsterzbischöfliches Ordinariat in Wien und den k. k. evangelichen Oberkirchenrat."

Уділяє ся преч. Урядам парохіяльним до відомости і точного після повисших постанов поступованя.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль дня 25. жовтня 1915.

Ч. 32.

Ч. 2158. В справі уживаня чистої муки пшеничної і правдивого вина до св. Літургії.

Вже Синод Замойский (Тит. III. § 3.) постановляє виразно, щоби всї священники зі згляду на се, що єдиною важною матерією Найсьв. Тайни Евхаристиї є тілько чистий хлїб пшеничний і вино з лози винограду, не уживали до справованя сеї Найсьв. Тайни хлїба з іншої муки або вина неправдивого і то під карою суспензиї, утрати бенефіциї і інших кар церковних. Приказує також тойже Синод, щоби священники старали ся о виготовленє хлїба призначеного на агнцї в своїм дому і під особистим наглядом а не куповали хлїб деінде виготовлений з причини небезпеченьства неважности материї, на колиби до муки пшеничної домішано єще якої іншої. Сї постанови Синод Львівский (Тит. II. гл. III. 1.) потвердив і відновив тілько.

З причини змінених нинїшних обставин збіжевих і впроваджуваня на публичній продажи муки пшеничної мішаної з ячмінною або і іншими суррогатами, видить ся Еписк. Консистория спонуканою перестерегчи Всч. Духовеньство перед уживанєм пшеничної муки купованої по склепах на просфори призначені до викраюваня агнців і частиць до сьв. причастія. Одинокий спосіб забезпеченя себе перед тяжкою відвічальностію в совісти в тім зглядї бувби той, щоби кождий священник дав собі в найблизшім млинї змолоти певну скількість

пшеницї і з той муки — хотяй не найкразшої що до якости але певної що до важности материї Найсьв. Тайни Евхаристиї, казав під власним доглядом випечи просфори на агицї і причастники до сьв. Лїтургії.

В тій цїли, на представленє одного з оо. душпастирів, віднесла ся Еп. Консистория до Вис. ц. к. Намісництва з прошенєм о інтервенцию в ц. к. воєннім оборотовім закладї збіжем, аби всім оо. Душпастирам тут. епархиї вільно було по над скількість збіжа потрібну на засіви і про кормленє себе, родини і служби, з власного господарства затримати, зглядно закупити певну міру пшеницї на виготовленє просфор до агнців і причастників до сьв Лїлургії і на просфори на Богослуженя Всеночні.

Подібно поручає ся під тяжкою відвічальностію в совісти уживати вина лїтургійного тілько від фірм певних і заприсяжених а заказує ся уживати вина походячого з жерела підозрілого і непевного.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль дня 16. жовтня 1915.

Ч. 33.

Ч. 2418. Пошукованє власника чаши з діскосом і ложочкою.

З епархиї донесено, що в часї воєннім приватна особа передала сьвященикови срібну, позолочену чашу з діскосом і ложочкою без держака, на підставі чаши є вирита напись »Жертвує Софія Галайко за 335 кор. року 1914«.

Понеже не відомо єсть до котрої церкви ся чаша зістала пожертвованою, дотичний о. настоятель парохиї, чи монастиря зволить ту посредством свого Уряду деканального предложити зголошенє права власности з підписами сьвященика і провізорів церковних.

По полученім доносї Еписк. Консистория зарядит висилку чаши через о. пароха, у котрого она тепер находить ся.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль, дня 22. жовтня 1915.

Ч. 34.

Ч. 3450. О духовній юрисдикциї зглядом осіб приналежних до краєвої оборони і ополченців.

З покликом на давнійші розпорядженя з дня 12. марта с. р. Ч. 21039, з 20. цьвітня с. р. Ч. 34015 і з 22. вересня с. р. Ч. 99530 Вис. ц. к. Намісництво заудїлило сюди слїдуюче розпорядженє ц. к. Мінїстерства для оборони краєвої з дня 14. жовтня 1915 Ч. 16159:

„Um Zweifel hinsichtlich der geistlichen Jurisdiktionszuständigkeit der bei Marschformationen eingeteilten Personen zu beheben, wird eröffnet:

Die Landwehr- und Landsturmmarschformationen (Ersatztransporte) sind bis zum Abgehen zur Armee im Felde Bestandteile der Ersatzkörper, denen sie in jeder Beziehung unterstellt sind.

Die bei den Marschformationen (Ersatztransporten) eingeteilten Personen unterstehen daher bis zum Abmarsche aus der Formierungsstation der zivilgeistlichen Jurisdiktion, beziehungsweise den gesetzlich bestimmten Matrikelführern.

Hiedurch wird der Punkt 2 des hierstelligen Erlasses vom 27. Februar 1915, Dep. VII, Nr. 1951 ergänzt.“

Удїляє ся Всч. Урядам парохіяльним до відомости і точного захованя.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль дня 16. листопада 1915.

Ч. 35.

Ч. 3322. В справі громадженя і укриваня готівки і дрібної монети.

Часи великої сьвітової війни, які переживаємо, змінили наші погляди і відносини в многих напрямах — на жаль однак не всегда є користію для наших суспільних і економічних інтересів. Мимо сьвітлих побід наших славних союзних армій, і мимо поданя ся наших ворогів на всїх фронтах, в верствах меньше просьвічених не перестали поодинокі люде збирати і переховувати у себе всяку готівку, монети золоті і срібні, банкноти а навіть нікльові і бронзові дрібні гроші. Наш нарід переважно рільничий, прийшов з причини воєнного зареквірованя у него худоби, паши і збіжа в посїданє більшої готівки і непризвичаєний всюда до складаня єї в щадницях, банках і товариствах кредитових, укри-

ває то по шуфлядах, скринях і ріжних скритках а діє ся то особенно там, де мущини вступили до служби військової а їх жени, матери або сестри, полишені до веденя ґаздівства в своєї непорадности і з боязни о страту готівки, не знають з користію для себе і для своєй родини нею належито зарядити. Спричинений тим брак меньших банкнотів і дрібної монети срібної і нікльової, може в суспільнім ладї викликати дуже сумні послїдствія, єсли людність сельска через продаж продуктів господарских з послїдних жнив прийде в посїданє нової готівки і то через укриванє в дому від загального обороту грошевого поновно усуне. Кромі необчисленої шкоди для загалу громадженєм і укриванєм готівки позбавляють себе люде відсотків від своїх капіталів і наражують себе самих тим способом на зменшенє свого власного майна а надто виставляють себе на небезпеку утрати свого гроша, бо якже часто можна в селї почути, що одному не вислїджений злочинець викрав єго готівку, другому огонь або миши знищили, підчас коли розумні люде уплачують нею свої довги, або збирають добрі відсотки при безпечнім перехованю єї в інституциях фінансових гідних довіря (як Руска Щадниця в Перемишли, гіпот. Банк земельний у Львові, Каси Райфеізена, ц. к. почтові щадниці і інші кредитові і позичкові Каси на провінциї.) Для того на підставі рескрипту ц. к. Мінїстерства скарбу з дня 20. вересня 1915. Ч. 57745 ту зауділеного, поручає ся Всч. Духовеньству в спосіб енергічний і вимовний в крузї свого дїланя впливати на людність тамошну, аби позбули ся привички громадженя і переховуваня в дому банкнотів і монет срібних та нікльових а научили ся з власним хісном складати свої ощадности в визше наведених інституциях фінансових, причім в спосіб популярний пояснити належить людям уживаня т. зв. »Клича« при книжочках щадничих, без виявленя котрого навіть в случаю крадежи єго книжочки вкладкової, нїхто непокликаний не зможе єго готівки підняти. Всч. Духовеньство не поперестане на одноразовім поклику, але в зрозумілім інтересї патриотичнім розвине неустаючу пропаґанду в тім напрямі аж до осягненя певного успіху, щоби з одної сторони охоронити людність нашу перед утратою відсотків а часто і капіталу, з другої же сторони причинити ся до усуненя і встриманя загального обороту грошевого, трудностей при зміні грошій на дрібну монету, утруднень з відси повстаючих при виплатї за зарібки і услуги і занепокоєня тим спричинені а так дуже в часї воєннім непожадані.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль дня 16. листопада 1915.

Ч. 36.

Ч. 3592. Вношенє подань о принятє до інститута півців церковних.

В цїли принятя кандидатів до заведеня півців церковних фундациї б. п. Еппа Снїгурского в Перемишли, мають убігателї внести прошеня до Еп. Консисториї через свої Всч. Уряди парохияльнї до дня 10. грудня 1915.

До подань долучити потвердженє Уряду парохияльного о датї рожденя (без метрики), сьвідоцтво моральности, укінченої 4. кляси народн. школи.

Принятї зістануть лише ті, що при виборі дня 13. грудня с. р. в школї дяківского інститута в Перемишли, лично являть ся і викажуть добрий, чистий голос і слух.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль дня 20. листопада 1915.

Ч. 37.

Ч. 43/орд. О богослуженю в день сьв. Андрея Апостола.

Дня 13. грудня обходить церков сьвята память сьв. Апостола Андрея.

Сьв. Андрей єсть Патроном нашого Возлюбленого Митрополита Андрея ґрафа Шептицкого.

Ексцеленция Високопреосьвященний Митрополит вивезений непріятелем в глубину Росиї тужить там за нами всїми, за своєю провінцією церковною і за народом нашим, котрий цїлим полюбив серцем і поклав собі за задачу житя той рідний Собі нарід до лїпшої привести будучности.

Вскаданим протое єсть, щобисьмо в тім дни горячі до Бога принесли молитви о здоровлє Того великого Архієрея і о щасливий Єго до краю поворот.

Проте розпоряджуємо слїдуюче:

Всечестне Сьвященьство в недїлю перед сьв. Андреєм Апостолом заповість народови, що день 13. грудня єсть днем Ангела Єго Ексцеленциї Високопреосьвященного нашого Митрополита і що в той день відправить ся співана сьв. Служба Божа, в котрій молити будем Всемогучого Бога о здоровлє Митрополита і щасливий Єго поворот до краю.

По службі божій належить трикратне вознести Єго многолїтствіє.

Від гр. кат. Еписк. Ординарияту.

Перемишль, дня 24. листопада 1915.

Хроніка.

Некрольоґія.

В Бозї упокоїли ся сьвященики:

Р. 1914.

Набак Лев, пар. в Нагірцях, 31/8; Лазоришак Мирон, пар. в Осердові, 6/9; Калужняцкий Йоан, пар. в Загірю, 20/9; Левицкий Теофіль, пар. в Стрілках, 28/9; Сандович Петро, пар. в Брунарах, 28/9; Кушнїр Едвард, пар. в Сторонній, 30/9; Криницкий Йоан, пар. в Сеньковій Воли, 5/10; Полошинович Володимир, пар. в Щавнім, 6/10; Др. Людкевич Михаил, проф. Богосл. паст., 15/10; Ковшевич Михаїл, пар. в Ульвівку, 17/10; Лещишак Никифор, пар. в Якубовій Воли, 19/10; Поляньский Северин, пар. в Мокрянах, 16/11; Шандровский Йосиф, пар. в Мишлятичах, 19/11; Максимович Йосиф, пар. в Лїсковатім, 23/11; Демків Йосиф, завід. пар. в Яселю, 27/11; Гнатишак Корнилій, пар. в Угерцях незабитовских, 3/12; Кульманицкий Софрон, пар. в Дахнові, 6/12; Срис Григорий, пар. в Дашівцї, 10/12; Поляньский Атаназий, пар. в Яблінках нижних, 23/12; Желехівский Леонтий, пар. в Гнійницях, 26/12.

Р. 1915.

Сїлецкий Александер, пар. в Доцницї, 4/1; Черкавский Йосиф, пар. в Соколї, 15/1; Гичко Андрей, пар. в Днїстрику Головецкім, 28/1; Козаневич Лев, пар. в Містковичах, 10/2; Колпачкевич Антоний, пар. в Гійчу, 12/2; Полошинович Лев, пар. в Башнї, 13/2; Поляньский Нестор, на відпустцї, 13/2; Др. Малиняк Николай, пар. в Сливницї, 20/2; Сенета Богдан, завід. пар. в Вислоку нижн., 25/2; Хиляк Стефан, пар. в Стебнику, 13/3; Поляньский Александер, пар. в Головецку долїшнім, 17/3; Івасївка Алексїй, пар. в Дубнї, 19/3; Михальчук Іван, пар. в Коритниках, 25/3; Кузьмак Михаїл, пар. в Явірнику рус., 25/3; Крупский Петро, пар. в Лімній, 1/4; Василькевич Григорий, пар. в Лужку горішн., 8/4; Панасїньский Лев, пар. в Гільчу, 10/4; Куновский Еронїм, пар. в Більчу, 26/4; Банах Йоан, сопом. в Гійску, 29/4; Гнатишак Орест, пар. в Сурохові, 16/5; Маковей Ілїя, пар. в Ляшках, 21/5; Савчак Віктор, пар. в Сторожах, 27/5; Лято-

шиньский Теофіль, пар. в Ольшаниці, 25/7; Дуркот Йоан Хриз., пар. в Лабовій, 8/8; Ломницкий Ниль, пар. в Гребенім, 22/8; Дуркот Йоан Хриз., пар. в Новій веси, 11/9.

Душі їх поручає ся сьв. молитвам Всч. Клиру.

Від гр. кат. Еп. Консисториї.

Перемишль дня 19. листопада 1915.

Кароль Волошиньский
Вікарий капітульний.

Александер Зубрицкий
Канцлєр.

Накладом гр. кат. Еп. Консисториї в Перемишли. З друкарні гр. кат. Капітули в Перемишли.